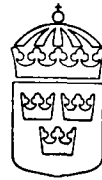

Regeringens skrivelse

1985/86: 178

med redogörelse för den svenska
krigsmaterielexporten år 1985

Skr.
1985/86: 178

Regeringen bereder riksdagen tillfälle att ta del av vad som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 22 maj 1986 samt överlämnar en i utdraget angiven redogörelse för den svenska krigsmaterielexporten år 1985.

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

Måts Hellström

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 22 maj 1986

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande, och statsråden Lundkvist, Feldt, Sigurdson, Gustafsson, Leijon, Hjelm-Wallén, Peterson, Andersson, Bodström, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Holmberg, Hellström, Wickbom, Johansson, Lindqvist

Föredragande: statsrådet Hellström

Skrivelse med redogörelse för den svenska krigsmaterielexporten år 1985

Den svenska tillverkningen, försäljningen och exporten av krigsmateriel kontrolleras av statsmakterna.

Tillverkning och tillhandahållande av krigsmateriel regleras genom lagen (1983:1034) om kontroll över tillverkningen av krigsmateriel, m.m. och förordningen (1983:1036) i samma ämne. Båda författningarna trädde i kraft den 1 januari 1984. Lagen ersatte därvid äldre lagstiftning, ursprungligen från år 1935.

I lagen föreskrivs att tillverkning av krigsmateriel inte får ske utan regeringens tillstånd. Vidare krävs tillstånd för att försälja, utbjuda mot vederlag eller förmedla krigsmateriel, uppfinning avseende krigsmateriel och metod för framställning av sådan materiel. Regeringen får förena tillståndet med villkor samt med kontroll- och ordningsbestämmelser.

För att möjliggöra kontroll av tillverkning och försäljning av krigsmateriel inrättades år 1935 krigsmaterielinspektionen (KMI), som finns inom utrikesdepartementets handelsavdelning. Som ett led i kontrollarbetet är berörda företag skyldiga att till KMI avge deklARATIONER rörande tillverkning resp. försäljning av krigsmateriel.

Statliga myndigheter såsom Affärsverket FFV står inte under KMI:s kontroll och har ingen redovisningsskyldighet. KMI får ändå årligen uppgifter om de statliga tillverkarnas export.

På grundval av uppgifterna från de privata och statliga företagen upprättar KMI statistik. Detta sker årsvis. Arbetet med statistiken är med hittillsvarande rutiner slutfört fyra till fem månader efter kalenderårets slut. Vid övergången till automatisk databehandling kommer tiden att kunna förkortas.

I Sverige råder sedan länge ett generellt förbud mot export av krigsmateriel. Regeringen kan dock medge undantag (dispens) från förbudet. Att en viss utförsel på detta sätt tillåts har sin grund i vår säkerhetspolitik och den därav betingade nödvändigheten av att kunna upprätthålla en hög självförsörjningsgrad med avseende på krigsmateriel.

Reglerna om krigsmaterielexport återfinns i lagen (1982:513) om förbud mot utförsel av krigsmateriel, m.m. och dithörande förordning

(1982: 1062). Båda författningarna trädde i kraft den 1 januari 1983.

Genom utförsellagen krävs sålunda tillstånd till utförsel av varor som utgör krigsmateriel. Bestämmelser om vad som avses med krigsmateriel finns i den nyssnämnda förordningen. Tillstånd krävs också för tillverkare av krigsmateriel att till någon utom riket upplåta eller överlåta tillverkningsrättigheter m. m. till materielen. Vidare krävs tillstånd att inom riket bedriva militärt inriktad utbildning av utländska medborgare.

Beslut i ärenden rörande dispens från utförselbudet fattas som nyss sagts av regeringen. Regeringsärendena bereds av KMI. Nära samråd sker därvid med utrikesdepartementets politiska avdelning, försvarsdepartementet och i vissa fall med industridepartementet. I ärenden som inte avser utförsel i större omfattning eller inte är av större vikt har utrikeshandelsministern bemyndigats att fatta dispensbesluten.

Riksdagen har år 1971 (prop. 1971: 146, UU 21, rskr. 343) fastslagit och sedermera genom godkännandet av proposition med förslag till lag om förbud mot utförsel av krigsmateriel, m. m. bekräftat de riktlinjer som skall ligga till grund för tillståndsprövningen (prop. 1981/82: 196, UU 26, rskr. 345).

Export av krigsmateriel aktualiserar ständigt problem av principiell karaktär och tillståndsprövningen innebär ofta en synnerligen grannlaga uppgift. Det är inte möjligt att utforma riktlinjer för tillståndsprövningen så att alla svårigheter i tillämpningen kan undanröjas. Det är därför naturligt att prövningen av de enskilda tillståndsärendena tillmäts särskild betydelse. Enligt 10 kap. 6 § regeringsformen (RF) skall regeringen i utrikesärenden av större vikt överlägga med utrikesnämnden före avgörandet, om så kan ske. Vissa utförselärenden rörande krigsmateriel är av den arten att överläggning med nämnden erfordras. Även om inte sådana överläggningar behövs, har det likväl ansetts önskvärt att prövningen av vissa enskilda dispensärenden ges en bredare förankring än i regeringen. Riksdagen beslutade år 1984 på grundval av propositionen (1984/85: 82) om ökad insyn och samråd i frågor som rör krigsmaterielexport att en rådgivande nämnd i krigsmaterielexportfrågor skulle inrättas (UU 1984/85: 5, rskr. 61).

Nämnden, som består av sex ledamöter tillsatta på parlamentarisk grund, inledde sin verksamhet i februari 1985. Den har under året hållit åtta sammanträden. Enligt sin instruktion har nämnden till uppgift att lämna råd i enskilda krigsmaterielexportfrågor. Nämnden sammanträder på kallelse av krigsmaterielinspektören som också leder sammanträdena. Det ankommer på inspektören att redovisa samrådet till det föredragande statsrådet.

Nämndens tillkomst har inneburit att omfattningen av de ärenden som görs till föremål för ökat samråd har breddats och att utrikesnämnden kunnat avlastas vissa ärenden, dock självfallet inte sådana som regeringen enligt grundlagen har att överlägga med utrikesnämnden om. Genom de relativt täta, regelbundna sammanträdena får den rådgivande nämndens ledamöter också en fortlöpande insyn i regeringens handläggning av de frågor som rör krigsmaterielexport.

I nyssnämnda proposition uttalade regeringen även sin avsikt att varje år lämna riksdagen en redogörelse för den svenska krigsmaterielexporten.

Härigenom skulle riksdagen förses med en samlad information om krigsmaterielexporten samtidigt som underlag skulle ges för en breddning av den allmänna debatten.

I enlighet härmed förelade regeringen år 1985 riksdagen en skrivelse (1984/85: 223) med redogörelse för den svenska krigsmaterielexporten under år 1984. Inom KMI har nu utarbetats en redogörelse för den svenska krigsmaterielexporten under år 1985. Redogörelsen bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga*.

Av den statistiska redovisningen framgår bl. a. att den svenska exporten av krigsmateriel under år 1985 uppgick till 2 137,4 milj. kr. mot 2 177,9 milj. kr. under år 1984. Det innebär räknat i 1968 års priser en minskning med 7,8%. Krigsmaterielexportens andel av den totala exporten utgjorde 0,82% mot 0,90% för år 1984.

Sedd över tiden ligger den svenska krigsmaterielexporten på en stabil nivå, omkring en procent av Sveriges totala export.

Vad gäller krigsmaterielexportens geografiska spridning kan konstateras att Sverige under lång tid har sålt krigsmateriel till ett fyrtiotal länder. Uppdelade på regioner dominerar Västeuropa med cirka hälften av värdet av leveranserna. Under år 1985 har de nordiska länderna mottagit en större del av exporten till de västeuropeiska länderna än tidigare.

När det gäller värdet av krigsmaterielexportens fördelning på olika huvudområden är vapen och ammunition den dominerande kategorin. Denna kategori omfattar ett rikt register av den vapen- och ammunitionstillverkning som förekommer i Sverige. Även krut- och sprängämnen samt "övrig materiel", vilken innefattar bl. a. elektronisk apparatur, är betydelsefulla exportvaror på den västeuropeiska marknaden.

En hög självförsörjningsgrad när det gäller försvarsmateriel ingår som ett viktigt led i den svenska säkerhetspolitiken. På viktiga försvarsmaterielområden måste därför Sverige ha en inhemsk produktionskapacitet. Härom råder en bred enighet. Det svenska försvaret är emellertid en alltför liten avnämare för att den inhemska industrin skall kunna få den bredd och effektivitet som är nödvändig. De svenska försvarsbeställningarna kan exempelvis i regel inte ge kontinuitet i produktionen. Vi måste därför tillåta en export av försvarsmateriel från Sverige för att kunna hålla uppe produktionskapaciteten och den tekniska utvecklingsnivån. Även härom råder en bred politisk enighet.

Men villkoret är att detta sker med en betydande restriktivitet och i enlighet med de riktlinjer som riksdagen har uppställt.

Allvarliga misstankar har riktats mot att en del krigsmaterielleveranser från Sverige inte skett i enlighet med gällande bestämmelser. Sedan en längre tid utreds dessa misstankar av polis- och tullmyndigheter. Denna förundersökning pågår fortfarande.

Under år 1985 har regeringen tillkallat en särskild utredare med uppgift att företa en kartläggning och genomgång av svensk utlandsverksamhet på krigsmaterielområdet (UD 1985: 03, Dir. 1985: 28). Till utredare har förordnats landshövdingen i Södermanlands län, Bengt Gustavsson.

Inom utrikesdepartementets handelsavdelning görs vidare en intern genomgång av KMI:s kontroll- och handläggningsrutiner m. m.

När resultaten av de pågående utredningarna föreligger kommer jag att redovisa de åtgärder som kan visa sig vara påkallade. Det är som regeringen tidigare framhållit ett oeltergivligt krav att företagen respekterar och följer den lagstiftning och de regler för vapenexporten som skärptes så sent som år 1983.

Jag hemställer att regeringen

dels bereder riksdagen tillfälle att ta del av vad jag har anfört i det föregående,

dels till riksdagen överlämnar redogörelsen för den svenska krigsmaterielexporten år 1985.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar i enlighet med hans hemställan.

Svensk krigsmaterielexport år 1985

Allmän bakgrund

Krigsmaterielinspektionen (KMI) följer noga utvecklingen av den svenska tillverkningen, försäljningen och exporten av krigsmateriel. De företag som har tillstånd att bedriva verksamhet på krigsmaterielområdet – för närvarande omkring 120 stycken, varav ett sextiotial är aktiva – är skyldiga att lämna uppgifter i olika hänseenden till KMI. Detta material jämte uppgifter som inspektionen tar fram på annat sätt analyseras och bearbetas inom KMI. Den statistik som därvid tas fram presenteras för regeringen i inspektionens årsberättelse som normalt avlämnas under juni månad. I propositionen (1984/85: 82) om ökad insyn och samråd i frågor som rör krigsmaterielexport uttalade regeringen sin avsikt att varje år lämna riksdagen en redogörelse för den svenska krigsmaterielexporten. I regeringens skrivelse (1984/85: 223) med redogörelse för den svenska krigsmaterielexporten år 1984 gavs riksdagen för första gången tillfälle att ta del av KMI:s statistik i enlighet med intentionerna i ovannämnda proposition. Föreliggande promemoria redogör för den svenska krigsmaterielexporten år 1985.

Utförseltillstånd

I budgetpropositionen lämnar utrikesdepartementet varje år uppgift om värdet av de utförseltillstånd som har utfärdats under föregående kalenderår.

Antalet inkomna utförselärenden har under senare år legat mellan 1 500 och 2 000. Den övervägande delen av dessa har gällt utförsel av enstaka vapen och annan krigsmateriel av ringa omfattning. Beslut om utförseltillstånd fattas av regeringen. I ärenden som inte avser utförsel i större omfattning eller inte är av större vikt får det statsråd som har till uppgift att föredra ärenden om utförsel av krigsmateriel meddela sådant tillstånd. Som framgår av tabell 1 har ca 97 % av värdet av krigsmaterielexporten skett efter regeringsbeslut.

Tabell 1. Utförseltillstånd (försäljningar) av krigsmateriel under åren 1981–1985.

År	Totalt värde mkr.	Härav reg. beslut mkr.	% av totalvärdet	Antal reg. beslut
1981	1 541,3	1 445,7	94	166
1982	1 930,9	1 838,6	95	178
1983	2 017,3	1 915,6	95	153
1984	2 241,1	2 145,4	96	204
1985	3 120,1	3 030,4	97	182

Av tabell 2 nedan framgår att den sammantagna volymen av beviljade utförseltillstånd ökat med 30,9 % under år 1985, vilket omräknat till 1968 års priser innebär en ökning med 176,2 milj. kr. Under samma tid ökade exporttillstånden till de nordiska länderna och de neutrala staterna i Euro-

pa med 196,8 milj. kr. Värdet i fasta priser av beviljade utförseltillstånd till länder i den övriga världen minskade således med 3,6% under år 1985 jämfört med året innan. Det bör dock påpekas att utförseltillstånden ofta täcker en annan och längre tidsperiod än den till vilken tabelluppgifterna hänför sig.

Tabell 2. Utförseltillstånd (försäljningar) av krigsmateriel under åren 1981–1985 i löpande priser och i 1968 års prisnivå¹ jämte den procentuella volymförändringen.

År	Värde i löpande priser mkr.	Värde i 1968 års priser mkr.	Volymförändring %
1981	1 541,3	524,2	-30,5
1982	1 930,9	585,1	+11,6
1983	2 017,3	540,8	- 7,5
1984	2 241,1	570,2	+ 5,4
1985	3 120,1	746,4	+30,9

¹ Vid prisomräkningen har SCB:s allmänna exportprisindex för verkstadsprodukter använts.

Faktiska leveranser

Det förekommer många olika uppgifter om det årliga värdet av svensk krigsmaterielexport. KMI:s statistik grundar sig på de uppgifter inspektionen tar in direkt från varje exportföretag rörande värdet av levererad materiel.

Tabell 3 visar värdet i miljoner kronor av svensk krigsmaterielexport under den senaste tioårsperioden såväl i löpande priser som i 1968 års prisnivå. Av tabellen framgår även krigsmaterielens andel av Sveriges totala export.

Tabell 3. Värdet av svensk krigsmaterielexport under åren 1976–1985 i löpande priser och 1968 års prisnivå², m. m.

År	Sveriges totala export mkr.	Krigsmaterielexport			
		löpande priser mkr.	andel av total-exporten %	1968 års priser mkr.	volymförändring %
1976	80 195	502	0,62	266	-15,5
1977	85 680	695	0,82	338	+27,1
1978	98 161	905	0,92	395	+16,8
1979	118 030	1 671	1,41	677	+71,4
1980	130 800	2 078	1,59	775	+14,5
1981	144 523	1 697	1,17	577	-25,5
1982	167 975	1 588	0,95	481	-16,6
1983	210 310	1 658	0,79	444	- 7,7
1984	242 500	2 178	0,90	554	+24,8
1985	259 985	2 137	0,82	511	- 7,8

² Vid prisomräkningen har SCB:s allmänna exportprisindex för verkstadsprodukter använts.

Krigsmaterielens andel av vår totala export för år 1985 uppgår till 0,82%, dvs. en minskning i förhållande till 1984 års siffror. Andelen för år 1985 ligger under genomsnittssiffran för den redovisade tioårsperioden som är 1,0%.

Som alltid gäller att förändringar från ett år till ett annat inte ger underlag för några mer långsiktiga bedömningar av utvecklingstendenser. Av tabellen framgår dock att den svenska krigsmaterielexporten, sedd över tiden, ligger på en stabil nivå, omkring en procent av Sveriges totala export.

En jämförelse av tabellerna 1, 2 och 3 visar att det sammantagna värdet av beviljade utförelsetillstånd under ett år kan skilja sig avsevärt från värdet av faktiska leveranser under samma år.

Krigsmaterielens fördelning

Huvudområdet vapen och ammunition dominerar den svenska krigsmaterielexporten. För år 1985 svarar detta område för 70%. Genomsnittssiffran för de fem närmaste föregående åren är knappt 75%. Orsaken till den minskade andelen för vapen och ammunition beror på den kraftigt ökade försäljningen inom områdena pansrade fordon och militära luftfartyg. Försäljningen av krut- och sprängämnen har däremot halverats. Fördelningen framgår av tabell 4.

Tabell 4. Värdet av svensk krigsmaterielexport i mkr. under åren 1976–1985 fördelat på sex olika huvudområden

	1976	1977	1978	1979
a) Vapen och ammunition (inkl. för jakt och sport)	225,4	340,8	638,8	1 114,3
b) Krut- och sprängämnen samt vissa tändmedel (inkl. för civilt bruk)	35,6	32,4	45,1	39,7
c) Pansrade fordon jämte utrustning	23,8	21,8	3,6	0,7
d) Krigsfartyg jämte utrustning	—	—	—	326,1
e) Militära luftfartyg och delar därtill samt fallskärmar	110,3	82,9	27,8	50,2
f) Övrig materiel	107,3	217,5	189,8	140,4
Summa	502,4	695,4	905,1	1 671,4

	1980	1981	1982
a) Vapen och ammunition (inkl. för jakt och sport)	1 588,0	1 364,1	1 156,1
b) Krut- och sprängämnen samt vissa tändmedel (inkl. för civilt bruk)	44,9	53,0	103,1
c) Pansrade fordon jämte utrustning	9,6	6,7	7,4
d) Krigsfartyg jämte utrustning	101,2	—	—
e) Militära luftfartyg och delar därtill samt fallskärmar	35,8	30,2	62,9
f) Övrig materiel	298,4	243,0	258,2
Summa	2 077,9	1 697,0	1 587,7

	1983	1984	1985
a) Vapen och ammunition (inkl. för jakt och sport)	1 151,1	1 640,7	1 490,3
b) Krut- och sprängämnen samt vissa tändmedel (inkl. för civilt bruk)	117,8	137,0	68,3
c) Pansrade fordon jämte utrustning	6,5	1,2	87,7
d) Krigsfartyg jämte utrustning	—	—	—
e) Militära luftfartyg och delar därtill samt fallskärmar	51,8	101,9	167,8
f) Övrig materiel	330,9	297,2	323,3
Summa	1 658,1	2 178,0	2 137,4

Kategorin övrig materiel omfattar bl. a. övningsmateriel, radar, underhålls- och tillverkningsutrustning samt – en växande andel – elektronik.

Geografisk spridning

Den i föregående tabeller redovisade totala omfattningen av krigsmateriel-exporten och dess uppdelning på olika huvudområden kompletteras i följande sammanställningar av exportens fördelning, dels på skilda regioner under den senaste tioårsperioden och dels på enskilda länder under år 1985.

Tabell 5. Krigsmaterielexportens fördelning på regioner i procent av värdet under åren 1976–1985.

	1976	1977	1978	1979	1980
Europa (väst) ³	79	68	54	56	55
Nordamerika	3	5	2	2	1
Sydamerika	1	2	5	2	6
Asien	15	25	36	39	27
Afrika	2	0	3	1	10
Oceanien	0	0	0	0	1
Europa (öst)	0	0	0	0	0
Antal länder	39	37	38	39	43

	1981	1982	1983	1984	1985
Europa (väst) ³	62	52	48	50	50
Nordamerika	1	8	7	7	8
Sydamerika	0	0	2	8	8
Asien	33	32	30	19	27
Afrika	2	6	12	15	5
Oceanien	1	2	1	1	2
Europa (öst)	0	0	0	0	0
Antal länder	37	43	41	42	40

³ Västeuropa plus Jugoslavien.

Av tabell 5 framgår att fördelningen mellan de olika regionerna i stort sett är oförändrad sedan år 1984 med undantag för Asien, som ökat sin andel med åtta procentenheter, och för Afrika, vars andel minskat med tio procentenheter. Dessa två regioners andelar av krigsmaterielexporten för år 1985 ansluter väl till genomsnittet för den redovisade tioårsperioden. Tabellen i sin helhet visar att tämligen starka fluktuationer kan förekomma vid en jämförelse mellan två enstaka år. Det är således inte möjligt att dra några säkra slutsatser om tendenser vid en sådan jämförelse.

Tabell 6. Exporten i tkr. av krigsmateriel år 1985 fördelad på länder (inom parentes exporten år 1984).

Skr. 1985/86: 178

Amerikas Förenta Stater	92 395	(123 641)
Argentina	35 494	(35 255)
Australien	32 211	(26 848)
Bangladesh	11 188	(—)
Belgien	2 695	(1 855)
Brasilien	89 088	(44 941)
Canada	74 773	(32 310)
Danmark	86 739	(85 045)
Finland	335 623	(108 840)
Frankrike	4 050	(24 927)
Förbundsrepubliken Tyskland	29 376	(55 120)
Ghana	1 250	(—)
Grekland	23 053	(564)
Hongkong	169	(34)
Indien	77 528	(53 986)
Indonesien	26 798	(69 072)
Irland	5 244	(13 103)
Island	20	(75)
Italien	18 177	(298 325)
Japan	37 074	(39 085)
Jugoslavien	85 164	(39 357)
Malaysia	106 138	(63 742)
Nederländerna	22 308	(12 975)
Nepal	10 998	(—)
Nigeria	94 962	(293 740)
Norge	251 908	(135 801)
Nya Zeeland	3 183	(596)
Pakistan	4 030	(6 545)
Peru	19 390	(113)
Portugal	372	(4 719)
Rumänien	710	(285)
Schweiz	69 780	(16 436)
Singapore	307 516	(187 926)
Spanien	2 039	(34 707)
Storbritannien	112 418	(182 112)
Tjeckoslovakien	86	(—)
Tyska Demokratiska Republiken	91	(8)
Ungern	5	(—)
Venezuela	35 112	(39 916)
Österrike	28 200	(75 671)
Summa	2 137 355	(2 177 926)

Under år 1985 omfattade exporten 40 länder mot 42 år 1984. Till länder med låga värden har exporten huvudsakligen bestått av enstaka vapen för jakt eller sport och ammunition till sådana vapen.

Exporten till de nordiska länderna har under år 1985 ökat betydligt som framgår av tabell 6. Sammanlagt är ökningen 345 milj. kr. Motsvarande ökning mellan åren 1983 och 1984 uppgick till 136 milj. kr. Genom dessa ökningarna har Finland och Norge kommit att inta första resp. tredje plats bland de länder som är mottagare av svensk krigsmaterielexport. Andra länder i Västeuropa som visar en ökning av någon betydelse under år 1985 är Schweiz och Grekland medan exporten till Italien, Storbritannien och Österrike minskat under samma period.

För Nordamerikas vidkommande kan noteras att exporten till Canada fördubblats medan den sjunkit till USA.

Exporten till Sydamerika har i absoluta tal ökat under år 1985. Här svarar Brasilien för den största ökningen. Exporten till denna region består i allt väsentligt av luftvärnsutrustning.

Av tabell 6 framgår vidare att exporten till Asien ökat under år 1985. Ökningen innefattar främst export till Singapore. Till Indonesien har exporten däremot minskat med nästan två tredjedelar. Utförseln till detta land är ett fullföljande av åtaganden som hänger samman med tidigare luftvärnsförsäljningar. Vidare kan noteras att det i denna region tillkommit två nya mottagarländer, nämligen Nepal och Bangladesh. Exporten till den sistnämnda staten utgörs av materiel för bevakning av kust- och havsområden och till Nepal av materiel av sådan typ som används av dess FN-styrka.

I Afrika intar Nigeria den dominerande ställningen inom regionen. Exporten dit har dock minskat till en tredjedel av värdet för år 1984. Såvitt avser Ghana utgörs den levererade materielen av utrustning för marin bevakning.

Försäljning av tillverkningsrättigheter m. m.

Under år 1985 har regeringen i tre fall lämnat tillstånd till upplåtelse av tillverkningsrättigheter utom riket. Dessa gäller för tillverkning i Danmark, Grekland och Norge. Prövningen av ärenden rörande licenser sker på samma sätt som när det gäller export av materielen som sådan. Förutom den prövning som föregår varje tillstånd till export av krigsmateriel, görs en genomgång av relevanta delar av licensavtalet. Därvid fästs särskild vikt vid frågor rörande licensens omfattning, dess utsträckning i tiden, reexportklausuler m. m.

Större exporterande företag

Det finns för närvarande ca 50 exportörer av krigsmateriel i Sverige. Av dessa är ca 15 mindre företag med tillstånd att handla med jakt- och sportskyttevapen. Tillsammans exporterade dessa företag för 1,5 milj. kr. under år 1985. Under samma tid exporterade 18 företag för mer än 1 milj. kr. vardera.

De främsta exportföretagen är AB Bofors och Affärsverket FFV. Bofors är det ojämförligt största. Tillsammans svarade de två företagen för 66% av den svenska krigsmaterielexporten under år 1985. Tidigare har under en rad av år andelen för Bofors och FFV varit ca 80%. Philips Elektronikindustrier AB kommer närmast efter dessa båda dominerande företag följt av försvarets materielverk. Dessa fyra exporterade för mer än 100 milj. kr. vardera. I intervallet mellan 50 och 100 milj. kr. återfinns fyra företag, nämligen AB Hägglund & Söner, Nobel Kemi AB, Saab Missiles AB och FFV Norma AB. Sex företag har exporterat för mellan 10 och 50 milj. kr. Dessa är Lindesbergs Industri AB, Volvo Flygmotor AB, FFV Aerotech, Contraves Svenska AB, Saab-Scania AB och SA Marine AB. De övriga exportörerna med en export överstigande 1 milj. kr. är Air Target Sweden AB, Saab Instruments AB, Ericsson Radio Systems AB och FFV Elektronik AB.

Tillsammans svarade dessa 18 företag för 99,7% av den svenska krigsmaterielexporten år 1985.

